

CUPRINS

Sfârșit de toamnă	5
Iarna	6
Sania	8
Miezul iernei	9
La gura sobei	10
Bradul.....	11
Sfârșitul iernei	14
Oaspeții primăverii	15
Dimineața.....	16
Tunetul.....	18
Floriile.....	19
Paștele.....	21
Rodica	22
Fântâna.....	23
Întoarcerea în țară	24
Dor de călătorie	26
Soarele, vântul și gerul.....	29
Toamna țesătoare.....	31
Vântul de la miazăzi.....	35
Iarna la Sinaia.....	42
Ciclonul	45
Doina.....	47
Hora unirei.....	49
Dan, căpitan de plai.....	51
Cântecul gintei latine	69

Peneș Curcanul	72
Sergentul.....	81
Hora Ardealului.....	83
Lăcrimioare	84
Dorul româncei	85
Făt- Logofăt	88
Presimțire	91
Stelele	92
Cântic ostășesc.....	94

IARNA

*Din văzduh cumplita iarnă cerne norii de zăpadă,
Lungi troiene călătoare adunate-n cer grămadă;
Fulgii zbor, plutesc în aer ca un roi de fluturi albi,
Răspândind fiori de gheață pe ai țării umeri dalbi.*

*Ziua ninge, noaptea ninge, dimineața ninge iară!
Cu o zale argintie se îmbracă mândra țară;
Soarele rotund și palid se prevede pîntre nori
Ca un vis de tinerețe pîntre anii trecători.*

*Tot e alb pe câmp, pe dealuri, împrejur, în depărtare
Ca fantasme albe plopii înșirați se pierd în zare,
Și pe-ntinderea pustie, fără urme, fără drum,
Se văd satele pierdute sub clăbuci albi de fum.*

*Dar ninsoarea încetează, norii fug, doritul soare
Strălucește și dizmiardă oceanul de ninsoare.
Iată-o sanie ușoară care trece peste văi...
În văzduh voios răsună clinchete de zurgălăi.*

DOINA

Doina, doiniță!
De-aș avea o puiculiță,
Cu flori galbine-n cosiță,
Cu flori roșii pe guriță!

De-aș avea o mândrulică
Cu-ochișori de porumbică
Și cu suflet de voinică!

De-aș avea o bălăioară
Naltă, veselă, ușoară,
Ca un pui de căprioară!

Face-m-aș privighitoare
De-aș cânta noaptea-n răcoare
Doina cea dismierdătoare!

*

Doina, doiniță!
De-aș avea o pușculiță
Și trei glonți în punguliță
Ș-o sorioară de bărdiță!

De-aș avea, pe gândul meu,
Un cal aprig ca un leu,
Negru ca păcatul greu!

*De-aș avea vr-o șapte frați
Toți ca mine de barbați
Și pe zmei încălecați!*

*Face-m-aș un vultur mare
De-aș cânta ziua la soare,
Doina cea de răzbunare!*

*

*Doina, doiniță!
Și i-aș zice: Mândruliță,
Mă jur p-astă cruciuliță,
Să te țin ca un bădiță!*

*Și i-aș zice: Voinicele,
Să te-ntreci cu rândunele
Peste dealuri și vâlcele!*

*Și le-aș zice: Șapte frați,
Faceți cruce și jurați
Vii în veci să nu vă dați!*

*Hai, copii, cu voinicie
Să scăpăm biata moșie
De păgâni și de robie!*

HORA UNIREI

1857

*Hai să dăm mână cu mână
Cei cu inima română,
Să-nvârtim hora frăției
Pe pământul României!*

*Iarba rea din holde peară!
Peară dușmănia-n țară!
Între noi să nu mai fie
Decât flori și omenie!*

*Măi muntene, măi vecine,
Vină să te prinzi cu mine
Și la viață cu unire,
Și la moarte cu-nfrățire!*

*Unde-i unul, nu-i putere
La nevoi și la durere.
Unde-s doi, puterea crește
Și dușmanul nu sporește!*

*Amândoi suntem de-o mamă,
De-o făptură și de-o samă,
Ca doi brazi într-o tulpină,
Ca doi ochi într-o lumină.*

*Amândoi avem un nume,
Amândoi o soartă-n lume.
Eu ți-s frate, tu mi-ești frate,
În noi doi un suflet bate!*

*Vin' la Milcov cu grăbire
Să-l secăm dintr-o sorbire,
Ca să treacă drumul mare
Peste-a noastre vechi hotare*

*Și să vadă sfântul soare
Într-o zi de sărbătoare
Hora noastră cea frățească
Pe câmpia românească!*

Steaua Dunării, 9 iunie 1856

